

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

S[an]cte Catarine de Senis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

De quibusdam festiuitatibus

etū. s; q̄ ad nos q̄ nō habebam⁹ ius intrā
di nō sp̄ fuit pat⁹. Ch̄us ḡ illū ipetrauit
exeq̄ndo p̄destinationē: seu dādo nob̄ ius
intrādi i illū p̄ mortē suā: z mītēdo sp̄m/
sc̄m̄. (Etsi abiero z p̄pauero vob̄ locū: ite
rū venio) i. veniā i mortē. s; q̄ ad gl̄iaz apo
stoli crāt assumēdi (z accipiā vos ad mei/
psus: vt vbi sum ego z vos sitis. Et q̄ ego
vado sc̄it⁹ z viā sc̄it⁹) Cōtra: qz Tho. d̄t
q̄ neutz̄ hoz sc̄iebāt. ḡ vt ch̄us vt Tho.
mas falsum d̄t. R̄ideo q̄ yterqz verum
d̄t: diuersimode. Sc̄iebāt em̄ Tho. viam
istā z terminū. s; nesciebāt q̄ illa viā esset
viā: z q̄ tal̄ ter. min⁹ eēt termin⁹. Sicut si
ego viderē Andream z nō crederē q̄ eēt an
dreas: negarē me andream videre sine men
dacio: imo etiā forte sine falsitate. qz n̄ vi
derē andream vt sic. alit⁹ d̄t p̄e d̄icēz me vide
re andream. i. illū q̄ ē andreas. Termin⁹ er
go hui⁹ viē erat deitas z gl̄ia et̄na. Gl̄ia
p̄o erat humanitas z passio ch̄i quā apli
nesciebāt p̄fecere eē viā. iō subdit (Dicit ei
Thomas. Dñe nescim⁹ q̄ vadis. Et quō
possum⁹ viā sc̄ire: Dicit ei iesus. Ego sū
viā) rōne humanitat⁹ (vitas) rōne deitat⁹
vite seu intellecte (z vita) rōne deitat⁹ ama
te. Un̄ ch̄us est viā rōne humanitat⁹: z
termin⁹ aq̄ quē nos im⁹ rōne deitat⁹. Et
si dicas q̄ ch̄us erat iā bt̄us: iō nō accede
bat ad bt̄itudinē. Dico q̄ nō erat bt̄us q̄
ad corp⁹: sed solū q̄ ad aiām. Un̄ etiā ip̄e
ch̄us nō solū erat viā: sed etiā viator z ter
min⁹. Nemo venit ad p̄zem nisi p̄ me. Si
cognouisset me: z p̄zem meū vtiqz cogno
uisset. Et amodo cognosceret eū z vidi
stis eū. Dicit ei Philipp⁹. Dñe ostēde no
bis p̄zem z sufficit nob̄. Dicit ei iesus. Tā
to tpe vobiscū sum z nō cognouistis me:
Philipp⁹ q̄ videt me: videt z p̄zem meū)
i. essentia z substantia p̄is seu q̄ est pat⁹
filii? em̄ est essentia q̄ est p̄ z essentia pa
tris: s; ip̄e nō sit pater. z in hoc voluit d̄i
cere q̄ pater nō poterat videri nisi sicut z
filii? q̄ ad deitate. s; p̄ intellectū: z nō p̄ ocu
lū corporē. Quō at̄ vna p̄sona diuina sit
i alia Dico fm̄ theol. q̄ h̄ ē: qz eētntia vni⁹
est in alia: cū eadē sit oim̄ eētntia. Est tñ z
ali⁹ mod⁹ hui⁹ iexistēte: d̄ q̄ als. Eo ip̄o
at̄ q̄ filii? p̄ opa miracōsa pbabat se deuz
pbabat p̄ez i se eē. vñ d̄t. Propt̄ opa ip̄a

credite: q̄. s. pat⁹ faciebat p̄ filium (Et quō
tu dicis: ostēde nob̄ p̄zem. Nō credis qz
ego in p̄ze: z pater in me est. Verba q̄ ego
loq̄r vob̄s: a me ip̄o nō loquor. Pat⁹ autē
in me manēs: ip̄e facit opa. Nō credis qz
ego in patre: z pater in me est. Alioqn̄ p̄
pter opa ip̄a credite. Amē autē dico vob̄:
q̄ credit in me opa q̄ ego facio z ip̄e faciet
z maiora hoz faciet) Hoc aut̄ tripliciter in
telligat. Vno mō q̄ntū ad doctrinā: quia
plures p̄uersi sunt ab aplis q̄ a ch̄o: z p̄
d̄icē hāt varijs linguis. ch̄us aut̄ vnica. i.
hebr̄. ra. Secdo mō q̄ ad modū aliq̄e faci
end̄ miracula. Nā magnū erat q̄ ch̄us p̄
p̄ia autori tate faciebat miracula z aliq̄n
solo ip̄o. z aliq̄n ad tactum vestimētoz
aut similitudinū. z q̄ ad h̄ mal⁹ fuit q̄ p̄s
tr⁹ sanabat sola ymbra corp̄is z vestimē
toz suoz: vt p̄z Act. v. Tertio q̄ntū ad
subam rei facte nō absolute sed p̄ditionay
liter. Si em̄ fuisset opus maiora fecissent
q̄ fecerit ch̄us tēp̄e q̄ p̄dicauit: qz impe
diuissent solē a suo motu multo melius q̄
Iosue. Ratio aut̄ oim̄ est: qz ch̄us ibat ad
p̄zem: z p̄seq̄nt̄ missurus erat sp̄m̄ sc̄m̄: q̄
fortificati apli p̄dicaturi erāt p̄ orbē. Per
ista aut̄ voluit ch̄us pbare se eē deū: sic ar
guēs. Si opa que ego p̄sonalit̄ facio ostē
dūt q̄ sum deus: z q̄ pater in me est: mul
to magis opera maiora que faciam p̄ ali
os petentes in nomine meo z in nomine
meo miracula facientes hoc idem osten
dent. Un̄ subdit. (quia ego ad p̄zem va
do. Et quodcumqz petieritis patrem i no
mine meo (omn̄modo debite petatis) (hoc
faciam.)

Sc̄te Catharine de Senis

Imile est regnum ce
loz grano sinapis (Mat. xij
(Regnum celoz) i. doctrina
euāgelica fm̄ Hieron̄. sile est
(grano sinapis) qd̄ fm̄ Aug. calidū ē: z ve
nena spellit (qd̄ accipit hō). i. ch̄us (semi
navit i agro suo). i. hūano corde fm̄ Hier
ro. (Qd̄ minimū qd̄ ē est) a p̄ncipio: qz vt
debat stulticia credere deum crucifixum
(omnib; seminib; seu inter oia seminā. i.
fm̄ Hiero. inter om̄s p̄hoz disciplinas

(Cū autē creuerit ma⁹ ē oib⁹ olerib⁹). i. sē
ctis phoz. (z sit arbor ita vt volucres ce
d⁹). i. aie credētes (veniat z habitēt i ramis
ei⁹) credēdo q̄ i ea tradunt. Ut fm Chry.
qz dñs dixerat q̄ solū q̄nta ps semis ceci
derat i terra bona: z q̄ ibi siml exorte fue
rāt zizania: sic aliq̄s crederet q̄ pauci re
manerēt fideles: h dñs excludit p̄ hāc pa
bolā in q̄ fm mentē ei⁹ figurat q̄ tāte de
beret ecclia crescere i agro hui⁹ mōi: q̄ vo
lucres celi. i. nobilissimi p̄ncipes hitaret i
ramis ei⁹. i. sub ei⁹ obediētia. Et hui⁹ p̄so
nat seq̄ns pabolā: in q̄ p̄ fermētū mo⁹ p̄ciū
z calidū figurat paucitas fidelū tpe p̄po
stolor⁹: q̄ cōmixti mlte farine. i. trib⁹ sagis
p̄ q̄ tres p̄ncipales orb⁹ p̄tes Asia Africa
z Europa scāf: totā i sui naturā p̄uertēt
.i. ad fidē. Est at̄ factū gen⁹ mēsure. Dicta
at̄ mlter ē diuina sapia q̄ aplos misit ad p̄
dicādū. Dī ḡaltā pabolā locut⁹ ē eis. Si
mille ē reg. celoz fermētō: qd̄ acceptū mi
lier abscondit i farine satis trib⁹: donec fer
mētari ē totū. Nec oia locut⁹ ē iesus i pa
bolā ad turbas) p̄p̄ causas dictas frequēter
(z sine parabolā nō loq̄bat eis: vt adiple
ret qd̄ dictū ē p̄ p̄ham dicentē. A p̄p̄ā i
parabolā os meū zc.

In inuēctione sc̄e crucis.

Rat homo ex pharise
is Nicodemus nomine prin
ceps iudeoz. Vide in festo
sanctē Trinitatis

In festo Corone dñi.

Opprehēdit pilat⁹ Je
sum z flagellauit zc. Jo. xix.
Ex se p̄z totū p̄ns euāgelij.

Sc̄i Joānis an̄ portā lati.

Ir̄it iesus Petro: seq̄
re me) Vide in festo sc̄i Jo
annis euāgeliste.

In trāslā iōeb. Dñi sc̄i p̄festo

Os est sal terrē. Mat
thai. v. Est at̄ notādū q̄ ver
ba p̄ntis euāgelij dixit ch̄s
discipul⁹ suis. z seq̄nt̄ intelli

gunt dicta platis oib⁹. Et qz docere est p̄
latoz: ideo etiā de doctoib⁹ intelligunt.
Assimulant autē salti p̄mo: qz per doctri
nā celestij: corpa a corrupōe p̄seruat fm
Hila. Sc̄do: qz p̄ eos p̄ditur hoim gen⁹:
fm Hiero. i. p̄ficiat vt sit sapidū p̄ intellectū
z amorē diuioz. Tertio: qz sine sapore ce
lestis sapiētie quā isti tradūt nullū sacrifi
ciū bonoz opez est acceptū deo. sicut sine
sale nullū sacrificiū offerebat deo in lege
moysaica fm Remi. Quarto fm eundē
Remig. qz celestis sapia p̄ aplos p̄dicata
exerceat humores carnalium opez: aufert
putredinē z fetorē male p̄feratōis: z ver
mē libidinosē cogitatōis. Nec ille. Qz si
sal euanuerit. i. si doctrina errauerit fm
Hiero. vt i p̄secutōib⁹ defecerit fm Aug.
(i q̄. i. p̄ quē sallet). i. p̄ditet terra: siue ho
mines terreni. q̄t dicat Nō erit p̄ quē po
pul⁹ corrigat⁹ z p̄firmet (Ad nihilū valet
vltra nisi vt mittat foras) extra eccliam p̄
excoicatos si sit heretic⁹. Gel extra ecclē
siā q̄ ad meritū: si sit p̄cor⁹ z p̄culcet ab ho
mib⁹) tanq̄ ab alto ad ima riuēs (vos est⁹
lux mūdi) Sicut autē plati sūt sal: p̄cipue
q̄t p̄ doctrinā monent affectum exhoratō
do ad p̄temp̄tū terrenozum z amorem ce
lestij: ita sunt lux: quādo p̄ doctrinā illuz
minant intellectum circa credēda. z sūt
sicut ciuitas fortis ad quā p̄fugit debi
les. Nō nō p̄nt. i. nō debēt abscondi tacen
do p̄tate fidei loco z tpe oportuno. Sed
qz lux doctrine sine effectu opez paz va
let doctoz i parū p̄ficiat auditori. i. subdi
tur (Nō p̄t ciuitas abscondi sup̄ mōtē po
sita. neqz accēdūt lucernā z ponūt eā sub
modio: sed sup̄ candelabz vt luceat oib⁹ q̄
in domo sūt. Sic luceat lux vestra coram
hoib⁹ vt videāt opa v̄a bona z glorificēt
patrē vestz q̄ i celis ē) Nota lux v̄a. i. do
ctrina q̄ sine opib⁹ auditorib⁹ paz: docto
rib⁹ aut nihil p̄dest: sed pot⁹ interdū ob
est. Sicut at̄ dicit glo. postq̄ saluator do
cuit q̄les debent esse doctozes: docet qd̄
debent dicere: dicens (Nolite putare qm̄
veni soluere) id est transgredi vel annihili
lare q̄ ad moralia. id est decē p̄cepta deca
logi (legē aut p̄phetas nō veni soluere sed
adimplere) Ad intellectuz aut̄ istoz: quia
varia dicūt doctozes expositozes: oib⁹ ex